

Sygn. akt OSD 19/15

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 8.07.2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie

Przewodniczący: r. pr. Anna Mościńska
Sędzia sprawozdawca: r. pr. Krystyna Bąkowska
Sędzia: r. pr. Anna Miodońska
Protokolant: apl. radc. Katarzyna Cierniewska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Moniki Marukiewicz

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8.07.2015 r. odwołania na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 25.05.2015 r., o umorzeniu dochodzenia sygn. akt w sprawie r. pr.

Postanowił:

1. Utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 25.05.2015r., sygn. akt o umorzeniu dochodzenia.
2. Kosztami postępowania w kwocie 953,00 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

Zdrówka

Anna Mościńska

Anna Miodońska

Sygn. akt OSD 19/15

Uzasadnienie

W dniu 25 listopada 2014 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga p. [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] prowadzącego Kancelarię Prawną [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu swojej skargi Pani [REDAKTOWANE] wskazała, iż „zawarta umowa o wynagrodzenie zawierała zapis, że końcowe rozliczenie między stronami jest uzależnione od wydania orzeczenia w sprawie o zgodny dział spadku majątku małżeńskiego”. Dodatkowo skarżąca podała, że nie zostały spełnione oczekiwania mocodawczyni, „pomimo zainwestowanych przez nią środków na opłaty sądowe i honorarium dla radcy prawnego”. Nadto zarzuciła, iż w jej ocenie „radca prawny dopuścił się szeregu uchybień na niekorzyść swojej mocodawczyni, które również przenoszą się na (...)” skarżącą będącą jej spadkobierczynią wymieniając uchybienia w skardze w punktach od 1 do 5. Do skargi skarżąca załączyła

- 1) kopię wezwania do osobistego stawiennictwa Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Zamiejscowy Wydział Cywilny,
- 2) kopię odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 10.07.2014 r. podpisaną przez [REDAKTOWANE]
- 3) kopię umowy o wynagrodzeniu radcy prawnego z dnia 4.09.2011 r. podpisaną przez skarżącą i radcę prawnego [REDAKTOWANE]

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art.6 ust.1, art.28 ust. 5, art.29 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art.64 ust.1 pkt.1 i pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2014, poz.637)

W dniu 15 stycznia 2015 r. zastępca rzecznika przesłuchał w charakterze świadka radcę prawnego [REDAKTOWANE]. Świadek [REDAKTOWANE] zeznał do protokołu, iż prowadził sprawę pani [REDAKTOWANE] na zlecenie pani [REDAKTOWANE]. W toku sprawy kontakt miał tylko z panią [REDAKTOWANE], która przekazywała, iż stan zdrowia pani [REDAKTOWANE] jest bardzo zły i może nie dożyć zakończenia sprawy. Wniosek radca prawny złożył w sądzie w dniu 24.09.2011 r. Prowadził sprawę przez dwa lata nie rozumie zarzutu o zawyżenie masy spadkowej kwotę 90 tysięcy złotych dodając „nawet gdyby taka sytuacja miała miejsce, to nie miało wpływu na wysokość (...)” jego wynagrodzenia, zwłaszcza że ustalił je na poziomie połowy stawki minimalnej. Dodatkowo zeznał, że skarżąca „płaciła różnie, nawet po 200, 300 zł, ale ostatecznie zapłaciła kwotę 2400 zł. Dodatkowo pani [REDAKTOWANE] zleciła radcy prawnemu czynności wyjazdowe [REDAKTOWANE] tj. zapoznanie się z aktami sprawy spisu inwentarza, znajdującymi się u komornika” i na to przekazała mu 300 zł.

Świadek złożył do akt sprawy niżej wymienione dokumenty

- 1) kopię Postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Wydział I Cywilny o zawieszeniu postępowania – sygn.akt [REDAKTOWANE]
- 2) kopię sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 17.03.2014 r. podpisanego przez [REDAKTOWANE]

Dowód: zeznania świadka [REDAKTOWANE] k.17 -20,

W dniu 23 kwietnia 2015 r. zastępca rzecznika Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] przesłuchał w drodze pomocy prawnej p. [REDAKTOWANE], która w obszernych zeznaniach podtrzymała swoje zarzuty wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] dot. nienależytego

wykonywania zawodu radcy prawnego i postępowania sprzecznego z zasadami etyki zawodowej.

Dowód: zeznania świadka [REDAKTOWANE] k.27-30.

W dniu 25 maja 2015 r, zastępca rzecznika dyscyplinarnego po przeprowadzeniu postępowania dowodowego wydał Postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie. W pkt.1 tegoż Postanowienia jako podstawę prawną swojej decyzji zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przywołał art.17 § 1 pkt.6) kpk w zw.z art.74¹ pkt1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. 2015, poz. 507), które miałyby polegać na tym, że radca prawny [REDAKTOWANE] prowadząc [REDAKTOWANE] na zlecenie [REDAKTOWANE] sprawę [REDAKTOWANE] dział spadku po zmarłym [REDAKTOWANE] i podział majątku małżeńskiego składając w dniu 24.09.2011 wniosek o podział majątku i dział spadku sporządził nieprawidłowy wykaz masy spadkowej zawyżając jej wartość o 90.000 zł (...) co stanowiłoby zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz czyn spreczny z zasadami etyki radcy prawnego określonymi w art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach pranych (tj. Dz. U. z 2015, poz.507).

Odnośnie przewinienia opisanego w pkt. 2 zastępca rzecznika jako podstawę wskazał art.17 § 1 pkt.2) kpk w zw. z art.74¹ pkt1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. 2015, poz. 507), które miałyby polegać na tym, że radca prawny [REDAKTOWANE] prowadząc [REDAKTOWANE] okresie od 8.12.2011 do czasu zawieszenia z powodu śmierci mocodawczyni – tj. do dnia 7.10.2012 r na zlecenie [REDAKTOWANE] sprawę [REDAKTOWANE] o dział spadku po zmarłym [REDAKTOWANE] i podział majątku małżeńskiego dopuścił się szeregu błędów, jak nie skorygował mimo żądania zleceniodawcy nieprawidłowego wykazu masy spadkowej, której wartość zawyżył o 90.000 zł (...) co stanowiłoby czyn spreczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego jak też naruszenie obowiązków zawodowych, określony w w art.6 ust.1, art. 28 ust.5, art.29 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach pranych (tj.Dz.U.z 2015, poz.507).

W obszernych motywach uzasadnienia Postanowienia zastępca rzecznika wskazał, iż czynności związane z ustaleniami co wchodzi w skład masy spadkowej, a następnie z określeniem we wniosku składników tej masy spadkowej miały miejsce we wrześniu 2011 r., uznając, iż w dacie złożenia skargi w dniu 24.11.2014 r. upłynęło więcej niż 3 lata i w ocenie rzecznika- w świetle art.70 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. Przyjął więc stosownie do treści art.17§ 1 pkt.6) kpk w zw. z art.74.1.pkt1) ustawy o radcach prawnych nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza jeżeli nastąpiło przedawnienie karalności.

Odnośnie przewinienia określonego w pkt.2 Postanowienia zastępca rzecznika nie dopatrył się w zachowaniu radcy prawnego wypełnienia znamion czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne tj. stanowić zachowanie spreczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu, czy też nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego.

Na postanowienie zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w dniu 2.06.2015 r. (data wpływu do OIRP we Wrocławiu 8.06.2015 r.) złożyła w terminie odwołanie [REDAKTOWANE], nie zgadzając się z wydanym przez zastępcę rzecznika postanowieniem z dnia 25.05.2015 r. W swoim odwołaniu [REDAKTOWANE] zarzuciła, iż radca prawny [REDAKTOWANE] „jako pełnomocnik mocodawczyni [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] naruszył jej dobra, a Ja w spadku po Niej odziedziczyłam nakaz zapłaty za

niewykonaną przez niego usługę prawną, stając się tym samym osobą pokrzywdzoną”. Nadto zarzuciła, iż nie zgadza się z argumentacją przedstawioną przez zastępcę rzecznika „bo wprowadzie upłynęły trzy lata od popełnienia przewinienia przez radcę prawnego, ale (...) o najważniejszym z nich dowiedziała się dopiero z załączonego do sądowego wezwania do usunięcia braków formalnych, pisma uczestników postępowania z dnia 15.04.2015 r.”

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] w dniu 8.06.br. stawił się radca prawny [REDAKTURA], który wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego Postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Nie stawiła się skarżąca mimo prawidłowego doręczenia zawiadomienia.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 25.05.2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA]

[REDAKTURA] zważył co następuje.

Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie, czy w określonej sytuacji doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego oraz czy na podstawie zgromadzonych dowodów można przypisać radcy prawnemu winę za naruszenie tych zasad oraz – w przypadku uznania, że doszło do naruszenia przepisów o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego – o zastosowaniu kar dyscyplinarnych.

Zgodnie z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, bądź za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Aby mogło dojść do uzasadnionego przypisania radcy prawnemu odpowiedzialności dyscyplinarnej, konieczne i zasadne jest ustalenie, iż radca prawny swoim działaniem lub zaniechaniem dopuścił się naruszenia przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2007-08-09, SDI 15/07) Zastępca Rzecznika OIRP we Wrocławiu wszczynając w niniejszej sprawie dochodzenie miał za zadanie ustalić, czy faktycznie doszło do naruszenia przez radcę prawnego postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz ustawy o radcach prawnych oraz czy można mu przypisać nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone przez zastępcę rzecznika - w ocenie Sądu nie wykazało, iż radcy prawnemu [REDAKTURA] można przypisać zarzut nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego oraz czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego określonymi w art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach pranych (tj. Dz. U. z 2015 ,poz.507).

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż radca prawny [REDAKTURA] czynności związane z ustaleniem składników masy spadkowej i określeniem we wniosku składników tej masy dokonywał w 2011 r. Informację i dokumenty niezbędne do prowadzenia sprawy dostarczała radcy prawnemu jako pełnomocnikowi [REDAKTURA] [REDAKTURA], również kwestie dot. wynagrodzenia za prowadzenie sprawy było ustalane z p. [REDAKTURA] (vide umowa o wynagrodzenie radcy prawnego). Na podstawie wyżej wskazanej umowy o wynagrodzenie strony (radca prawny [REDAKTURA]) ustaliły, iż za prowadzenie sprawy radcy będzie przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 3600,00 zł. Wartość przedmiotu sprawy jak wynika z materiału dowodowego określona została na kwotę ponad 300. 000 zł. Zgodnie więc z § 6a pkt.10 i § 8 pkt3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców

prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j Dz.U. z 2013 r. poz. 490) stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego przy wartości przedmiotu sprawy -w widełkach pomiędzy 50.000 do 200.000 zł wynosi kwotę 3.600,00 zł i takie wynagrodzenie zostało ustalone z p. Bożeną Sosnowską. Za prowadzenie sprawy radca prawny otrzymał wynagrodzenie w kwocie 2.400,00 zł Pozostała do zapłaty kwota 1200,00 zł, której domagał się od skarżącej radca prawny w odrębnym postępowaniu. Wskazać należy na treść art.96 kpc, stosownie do którego w razie śmierci strony albo utraty przez nią zdolności sądowej pełnomocnictwo wygasa , z tym że pełnomocnik procesowy działa aż do czasu zawieszenia postępowania przez *sąd merita*. Obowiązkiem radcy prawnego jako pełnomocnika procesowego jest bowiem działanie w interesie reprezentowanego przez niego klienta, które to działania radca prawny wykonywał przez okres dwóch lat występując w sądzie jako pełnomocnik (vide zeznania świadka [REDAKTED]). Trudno w tej sytuacji -w ocenie sądu -przypisać radcy prawnemu naruszenie przepisów ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Podnieść należy, iż załączone przez skarżącą do odwołania dokumenty tj.

- kopia pisma pełnomocnika uczestników z dnia 15.04.2015 r.
 - kopia wezwania Sądu Rejonowego [REDAKTED] z dnia 6.05.2015 r.
 - kopia pisma uczestnika z dnia 27.05.2012 r. oraz
 - kopia wezwania komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTED],
- kopia pisma wnioskodawczyni złożonego do akt sprawy w Sądzie Rejonowym – sygn.akt [REDAKTED] zdaniem Sądu nie wniosły nowych okoliczności do sprawy a jedynie stanowiły próbę objęcia niniejszym postępowaniem spraw , które były przedmiotem oceny i rozważań sądu powszechnego..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje , iż zarzuty podniesione w odwołaniu przez skarżącą nie odnoszą się do kwestii merytorycznych będących przedmiotem niniejszego postępowania dyscyplinarnego, a jedynie stanowią próbę opisanie okoliczności faktycznych związanych z prowadzonym postępowaniem sądowym o dział spadku przed Sądem Rejonowym [REDAKTED]. W ocenie Sądu skarżąca w odwołaniu nie podniosła merytorycznych zarzutów ani nie podjęła polemiki z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w toku prowadzonego dochodzenia przez zastępcę rzecznika dyscyplinarnego.

Podnieść należy, że zadaniem postępowania dyscyplinarnego nie może być rozstrzygnięcie sporów merytorycznych pomiędzy stronami czy też pełnomocnikiem i stroną, a jedynie weryfikacja zgodności postępowania radcy prawnego z przepisami ustawy o radcach prawnych oraz postanowieniami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Postępowanie dyscyplinarne nie jest i nie może być przedłużeniem lub uzupełnieniem procesu sądowego , a rzecznik lub sąd dyscyplinarny nie mogą uzupełniać lub poprawiać postępowania toczącego się przed sądem powszechnym.

Utrzymując w mocy zaskarżone postanowienie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i uznał ,że prowadzone postępowanie dowodowe w tym podniesione zarzuty w odwołaniu nie wykazały aby radca prawny [REDAKTED] naruszył postanowienia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz ustawy o radcach prawnych i tym samym dopuścił się czynów , które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął na podstawie przepisów art.70.6 ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne, stronom nie przysługuje prawo złożenia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych.

Przewodniczący
Marek K...

Przewodniczący
Piotr...